

Bé Hoa

Bé Hoa cũng chẳng biết nó là con ai, chỉ biết là Hoa lớn lên ở Viện Mồ Côi. Những người thân của Hoa là những Di Phước, hằng ngày tắm rửa thay đồ, cho nó ăn và dạy nó học. Đến năm 10 tuổi thì Hoa hiểu một cách mù mờ rằng cha mình là một người lính Mỹ nào đó . Còn mẹ là một người đàn bà quê mùa dốt nát ở một thôn làng hẻo lánh tận ngoài miền Trung . Hoa được sinh ra đời là hậu quả của một trận càn quét của lính Mỹ . Mẹ Hoa chạy giặc và bị vấp té vào gò mối. Thế rồi...9 tháng 10 ngày sau là Hoa được ra đời.

Sau khi sinh Hoa xong, mẹ nó sợ xấu hổ với họ hàng chòm xóm nên đem bỏ nó vào Cô Nhi Viện rồi trốn luôn biệt tăm, không một lần trở lại để thăm.

Trong cái xui lại có cái hên . Bé Hoa mang hai giòng máu Mỹ Việt càng ngày càng đẹp, da trắng, tóc vàng, mắt xanh, tướng tá cao ráo, mát mẻ . Chẳng thế mà sau năm 1975, có phong trào đi tìm con lai về nuôi để hy vọng được đi theo ra nước ngoài . Một gia đình giàu có ở Sài Gòn đã ra tận miền Trung xin con lai trong Viện, và đứa đầu tiên được vinh dự lựa chọn không ai khác hơn là bé Hoa . Hoa chính thức được rước về Sài Gòn sống với gia đình ông Bảy, khi Hoa vừa đúng 13 tuổi.

Khi bước chân vào đến Sài Gòn với danh nghĩa con nuôi ông bà Bảy, con Hoa được chiều chuộng, săn sóc một cách chu đáo và được ông bà Bảy chỉ dạy nó phải làm gì, khai làm sao với chính quyền cũng như pháp đoàn Mỹ.

Hoa không thể nào nhớ hết những điều người ta chỉ dạy nó, nhưng nó cũng thừa khôn ngoan để hiểu rằng, cứ làm theo lời ông bà Bảy thì nó sẽ cũ được tất cả những gì nó hằng mong ước.

Từ đó, bất cứ đi đâu, bất cứ ai hỏi, con Hoa cũng một mực dứt khoát: Ông bà Bảy nuôi nó từ hồi nhỏ đến giờ, còn cha mẹ nó là ai nó thật tình không biết.

Thế rồi đúng với câu "Người đẹp nhờ lụa, lúa tốt nhờ phân". Cô Hoa Lọ Lem ngày nào ở Cô Nhi Viện miền Trung bây giờ đã trở nên một thiếu nữ mượt mà, tươi mát. Trong thời gian làm thủ tục để cả gia đình ông Bảy sang Mỹ theo diện nuôi con lai . Và nhờ đó con Hoa được cả nhà ông Bảy săn sóc một cách chu đáo.

Bà Bảy dẫn nó đi mua sắm, hết quần áo đến giày dép, rồi bà còn chỉ dạy nó dùng kem, dùng son phấn y như một thiếu nữ con nhà giàu từ trứng nước.

Gia đình ông Bảy có tất cả là bốn người . Ông bà Bảy và hai cậu con trai tên Hùng và Cường . Bây giờ thêm Hoa nữa tổng cộng là năm.

Chỉ mới ba năm từ ngày dấn chân vào Sài Gòn . Con người Hoa đã thay đổi rõ rệt . Nhờ cái nét lai của nó mà ít có cô gái nào có thể so sánh được. Mới 16 tuổi mà Hoa đã có nét nở nang, vú dít ngồn ngộn, đầu ra đó. Có lẽ vì thế mà từ ngày nó đặt chân vào làm con nuôi trong nhà, hai anh em Hùng, Cường ít rong chơi ngoài đường như trước.

Thế rồi cuối năm đó, ông Bảy đề nghị cả nhà về quê trên Biên Hoà ăn Tết, bởi vì ngày đi định cư đã gần kề, ông sợ không có dịp cho hai anh em Hùng, Cường về thăm Nội nữa . Sau khi bà Bảy đồng ý, cả nhà rộn rịp lên đường, chỉ để một mình Hoa ở lại coi nhà.

Cả nhà đi hết, con Hoa cũng buồn . Nó khóa cửa rồi đi một vòng chợ Tết rồi về nhà ngủ sớm . Mới vừa đặt lưng nằm xuống . Hoa đã nghe tiếng người gõ cửa, nó hỏi vọng ra :

- Ai đó?

Từ bên ngoài tiếng ông Bảy nói khe khẽ :

- Bác Bảy nè con . Mở cửa đi.

Con Hoa giựt mình, lật đật chạy lại mở cửa . Trong đó nó nghĩ thầm là ông Bảy bỏ quên cái gì đó nên trở về lấy. Cánh cửa vừa mở là ông Bảy đã lách vào, rồi tự động khóa lại.

Con Hoa chưa hết ngạc nhiên thì ông Bảy đã ôm chầm lấy nó hôn hít túi bụi. Hoa muốn phản đối nhưng nó không dám . Ông Bảy là người cứu vớt cuộc đời của nó, đem nó từ Cô Nhi Viện về đây, lo lắng cho nó đủ điều nó mới có được ngày hôm nay . Vì lẽ đó Hoa một mực kính trọng ông, chưa bao giờ Hoa dám nói một câu gì vớ lể với ông Bảy.

Thấy Hoa không dám kháng cự, ông Bảy càng làm tới . Ông bế xốc nó đem đặt trên giường mà bình thường ông với bà Bảy vẫn ngủ. Rồi không để cho Hoa kịp kháng cự, ông Bảy nhào lên nằm sấp trên mình nó, đồng thời áp chặt miệng ông lên trên đôi môi đỏ thắm của Hoa.

Hoa giãy dụa bên dưới tấm thân ông Bảy . Nó kêu lên nho nhỏ trong cổ họng:

- Bác Bảy...buông con ra . Bác...bác làm gì kỳ vậy.

Ông Bảy vừa thở hổn hển, phà cả hơi rượu vào mặt Hoa vừa nói:

- Bác Bảy...thương con mà... Đừng có la, chịu bác Bảy một lần đi con, rồi con muốn cái gì bác Bảy cũng cho hết...

Con Hoa không muốn cái gì hết, nhưng la toáng lên để lính tới còng đầu bác Bảy thì nó không nỡ . Rồi lối xóm bu lại cười cho thú vị đầu. Đã vậy để gì bà Bảy cho nó tiếp tục ở lại đây. Hoa chống cự một cách yếu ớt:

- Đừng đừng bác Bảy . Bác gái má biết được thì chết ...

Phải chi Hoa hăm dọa là sẽ la làng lên thì họa may ông Bảy mới buông tha cho nó, đằng này nói như nó thì cũng như không, ông coi như Hoa đã gi ản tiếp đồng ý rồi.

Ông Bảy vừa gi ứt bung hàng nút của Hoa vừa trấn an nó:

- Đừng sợ, bả hông biết đâu. Bác đi nhậu với mấy người bạn, nửa chừng xách xe gắn máy chạy về đây, làm sao bả biết được.

Vừa nói xong, ông Bảy cuối đầu hun hít say sưa lên phần da thịt nõn nà của Hoa đng phơi bày trước mắt. Lúc đó, con Hoa cảm thấy sợ thật, nhưng khi bờ môi tham lam của ông Bảy kéo rà rà khắp người nó thì con Hoa cảm thấy người nó tê rần đi. Một cảm giác khoái lạc đê mê rờn rợn chạy lan khắp thân thể của nó. Ông Bảy dùng lưỡi đũa giỡn với cái đầu vú đỏ hồng của Hoa, vừa đưa tay vuốt ngược từ đầu gối lên đến háng.

Con Hoa cảm thấy nhột nhạt khắp người . Nó muốn vùng ra khỏi tay ông Bảy, nhưng hai chân nó đã bị ông Bảy dùng chân kẹp chặt và người ông nằm đè lên một cánh tay của nó. Một tay ông thì lòn qua đầu của Hoa để nắm chặt cánh tay còn lại của Hoa. Tư thế đó coi như hai tay chân Hoa đã bị khóa chặt, trong khi ông Bảy còn thừa một tay tha hồ rờ rẫm, vuốt ve khắp người nó.

Dù con Hoa đang trong cơn hồi hợp, lo sợ người nó vắn vẹo, uốn éo không ngừng. Nhưng khi bàn tay ông Bảy thọc vào trong quần nó thì hai mép lồn con Hoa đã ướp nhẹp từ khi đó rồi . Ông Bảy càng hứng tình, kéo tuột luôn chiếc quần dài lẫn quần lót của Hoa ra khỏi chân nó một lần.

Hoa ngược cứng người, từ xưa đến nay Hoa chưa từng phơi bày tấm thân trần truồng như thế này trước một người khác phái nào hết. Cũng may là trong nhậu tối mờ mờ nên cái ngược ngừng của Hoa cũng giảm đi phần nào.

Hoa đành nằm chịu trận cho ông Bảy bú vú nó, vừa đưa bàn tay xoa xoa trên túm lông rậm rạp xoắn tít trên mu lồn. Bàn tay nắm gón của ông như những cái chân con nhện, cứ bò ngược xuống đầu gối, rồi bỏ chậm chậm ở chỗ háng con Hoa, làm nó nổi da gà từng đợt.

Cái thứ con gái mới lớn như Hoa mà lâm vào cảnh này thì chỉ có nước chết. Sau một hồi chịu trận cảm giác lo sợ ban đầu đã hoàn toàn biến mất. Con Hoa nằm yên, hai mắt nhắm nghiền hai tay buông xuôi, hơi thở nặng nhọc, đứt quãng. Người nó nóng hừng hực như sắp bố lửa. Ông Bảy biết rõ là con Hoa còn trinh. Chính ông là người đem Hoa từ Viện Mồ Côi về nuôi nắng mà làm sao ông không biết. Ông Bảy cứ thông thả, đem hết kinh nghiệm đụ đéo của mình ra mà vờn con Hoa như mèo vờn chuột.

Thấy Hoa bắt đầu rên khe khẽ, người buông lơ, rũ rượi, ông Bảy bắt đầu hôn dài xuống rún nó. Cái mà ông Bảy thích nhất là những sợi lông phơn phớt của con Hoa bên dưới lỗ rún, chạy dài xuống đến chiếc mu lồn cao. Gái Việt Nam ít có người nào mà lông xoáy lên tới rốn như nó. Ông Bảy vừa hôn vừa liếm nút từng phần da thịt của Hoa từ lỗ rún dài xuống đến hai mép lồn đỏ hồng.

Chiếc lưỡi mềm mại của ông Bảy được sử dụng đến mức tối đa, nó cứ khều nhẹ, hết mép bên trái đến mép bên phải, hết liếm vùng da non ở hậu môn tới vân vè hột le con Hoa. Dù là chẳng còn biết đến trời trăng mây nước gì nữa nhưng người con Hoa cứ giựt giựt lên như một phản xạ tự nhiên theo từng động tác của chiếc lưỡi của ông Bảy. Bây giờ thì tiếng rên của Hoa đã nặng nề như tiếng rên của một người bị bệnh nặng. Nó sướng quá độ, dâm thủy từ trong tuôn ra ướt hết nhai cả hàm râu ông Bảy.

Thấy thời cơ đã đến, ông Bảy nhẹ nhàng trút bỏ áo quần. Ông ngồi xổm như con ếch cho hai chân Hoa khác qua hai bắp vế của ông, rồi cầm con cặc cứng nắc của mình mà đẩy từ từ vào giữa hai mép lồn trơn nhớt của đứa con nuôi.

Chiếc xe chở gia đình ông Bảy vừa ngừng lại rước cửa, Hoa đã nghe tiếng hai anh em Hùng, Cường oang oang lên:

- Hoa ơi ! Ra phụ tụi anh đem đồ vô nè.

- Hoa ơi ! Có quà cho em nè.

Hoa hối hả chạy ra, phụ mọi người mang đồ vào nhà. Hoa thấy ai cũng tỏ vẻ vui tươi, mập mập ra, chỉ có ông Bảy là thoáng chút âu lo trên mặt.

Hùng là con trai lớn của ông Bảy, năm nay vừa đúng 20 tuổi. Cường nhỏ hơn anh 2 tuổi và lớn hơn Hoa 2 tuổi. Vì vậy, trong gia đình, Hoa được coi như là đứa em út, được hai anh chịu chuông rất mực. Hoa liếng thoảng hỏi:

- Đâu. Hai anh có cái gì cho em đâu, đưa ra đi ?

Hùng nhanh nhẩu chạy tới đưa cho Hoa nguyên một giỏ trái cây. Khi Hoa đưa tay ra đỡ lấy, Hùng liếc nhanh ra cửa xem có ai để ý hay không. Thấy mọi người còn đang lo khiêng đồ, Hùng bạo dạn nắm lấy tay Hoa, giữ lấy như không muốn buông ra. Hoa ngượng ngùng rút tay lại, mắc cỡ đỏ mặt. Chỉ mới tuần trước đây, khi gia đình ông Bảy chưa về Biên Hoà ăn Tết, Hoa không hề nghĩ ngợi, nghi ngờ gì về tư cách của cả nhà. Lúc nào Hoa cũng xem Hùng và Cường như hai người anh ruột. Nhưng từ hôm ông Bảy mò về, đê nạng ra mà đụ thì Hoa đã bắt đầu nhìn được phần nào cái bề trái của đàn ông con trai rồi.

Hoa cũng chẳng thấy buồn gì về chuyện bị mất trinh . Từ lúc còn bé, Hoa đã hiểu rõ cái phần số bất hạnh của mình rồi . Có danh giá gì đâu mà sợ mất với còn . Vả lại, từ sau cái hôm định mệnh đó, Hoa thấy người mình có vẻ tươi mát hơn, nẩy nở hơn và

khêu gợi hơn trước. Vì vậy Hoa quyết định là sẽ giữ kín cái chuyện đó, coi như là nàng đã trả ơn cho ông Bảy, vậy thôi.

Buổi cơm chiều hôm đó, cả nhà ngồi quây quần ăn thật vui khi Hoa đưa cho ông bà Bảy xem tờ giấy báo ngày lên đường đi Mỹ của gia đình mà nàng đã nhận được cách đây hai hôm, khi gia đình ông bà Bảy vẫn còn trên Biên Hòa chưa về.

Mỗi người nói một câu như cái chợ nhỏ . Bà Bảy lúc nào cũng lo xa, bà hỏi mọi người :

- Lo chuẩn bị quần áo ấm trước đi . Nghe nói bên đó lạnh dữ lắm đó.

Cường ngắt lời mẹ, tỏ vẻ hiểu biết :

- Lạnh cái gì mà lạnh, con có thằng bạn bên Cali nó nói khí hậu y như ở Việt Nam vậy.

Bà Bảy trừng mắt nhìn nó và nói :

- Lỡ người ta hỏng cho về Cali thì sao?

Cường tắt dài, cũng may ông Bảy đỡ cho nó:

- Tui có ghi trong đơn là xin về Cali rồi . Vả lại gia đình anh chị Ba cũng ở Cali . Họ hứa sẽ lo cho mình khi mới qua. Tui nghĩ chắc là về đó chớ hỏng đi đâu hết.

Hùng nãy giờ ngồi trầm ngâm, bây giờ mới lên tiếng:

- Dù sao lo trước cũng chắc ăn hơn . Ai có áo lạnh rồi thì thôi . Còn con chưa có chắc mai phải đi mua một, hai cái phòng hồ.

Bà Bảy tỏ vẻ rộng rãi:

- Sắp đi rồi . Còn bao nhiêu tiền cứ mua đồ hết đi, để qua đó cũng đâu có xài được.

Không nghe ai trả lời, bà Bảy hỏi đến Hoa một cách âu yếm:

- Hoa, con có áo quần lạnh chưa?

Hoa trả lời một cách rụt rè :

- Dạ...chưa.

Hùng chớp ngay lấy cơ hội, hấn nói tỉnh bơ:

- Vậy ngày mai hai anh em mình ra chợ Sài Gòn mua một hai cái thử trước . Chớ mới qua đó, biết đường ở đâu mà đi mua.

Hoa mỉm cười gật đầu, trong bụng nàng đã biết Hùng muốn cái gì rồi.

Hoa đứng soi gương lại lần chót trước khi bước ra khỏi phòng, chiếc áo sơ mi Katê trắng bỏ trong chiếc quần jean xanh làm Hoa có cái vẻ đẹp ngổ ngáo của một cô gái mang hai giòng máu Mỹ Việt . Nàng tự thỏa mãn với nhan sắc của mình vô cùng.

Nhưng khi Hoa vừa ra tới phụng khách thì đã bị Hùng chê xối xả :

- Trời ơi ! Đi Sài Gòn mà ai lại mặc quần jean, kỳ lắm.

Hoa ngạc nhiên :

- Cái gì mà kỳ . Em thấy người ta mặc như vậy thiếu gì.

Sau khi đi một vòng cho Hoa xem, Hùng làm bộ than mỗi chân, để Hoa phải ngồi nghỉ với nó.

Hoa còn muốn đi xem nên nàng phản đối:

- Mới đi có một chút . Chưa coi được cái gì hết mà anh đã than mỗi chân rồi à?
- Coi như vậy là gần hết rồi . Anh mệt muốn chết hà .
- Con trai gì mà yếu quá .

Tuy nói thế nhưng Hoa cũng sà xuống ngồi cạnh Hùng. Thấy chỗ này cũng ít ai lui tới, Hùng bạo dạn choàng tay qua cổ Hoa và nói một câu đặc sệt cải lương:

- Hoa...đẹp quá . Đẹp như...tiên giáng trần.

Từ xưa đến giờ Hoa chưa nghe ai khen nàng một câu...hay như vậy . Hoa chớp mắt cảm động.

- Thiệt hả anh?

Hùng kéo đầu Hoa sát vô, vừa kê miệng vào tai Hoa và nói:

- Thiệt chứ . Em hỏng tin hả ?

Vừa nói xong là Hùng đã hôn luôn vào vành tai Hoa làm con nhỏ trên mình, nổi gai ốc . Hoa co rút người lại như một con sâu. Hùng chờ đợi giây phút này đã lâu lắm rồi. Hùng ôm siết lấy Hoa, đặt lên môi nàng một chiếc hôn nóng bỏng.

Hoa chẳng biết phải làm sao bây giờ . Từ ngày về nhà ông Bảy, nàng coi ông như cha, rồi cuộc cũng bị ông banh háng ra mà đụ và nàng cũng coi Hùng như anh, rồi cuộc rồi nàng cũng bị Hùng đè vào gốc cây mà hôn . Khổ một nỗi là nàng rất yêu thương cả nhà ông Bảy. Bây giờ biết phản ứng thế nào đây ? Hoa năn nỉ:

- Anh Hùng làm cái gì mà kỳ quá vậy?

Hùng nói liêu:

- Anh...yêu Hoa lâu rồi.

- Anh em mà yêu gì kỳ cục vậy?

- Anh em nuôi chớ bộ ruột thịt sao mà kỳ.

Vừa nói xong là Hùng lại ôm chặt lấy Hoa . Miệng Hùng gắn chặt vào miệng Hoa, không cho nàng phản đối nữa . Đồng thời, bàn tay Hùng thọc sâu vào trong váy của Hoa mà mị mĩm...

Từ hôm bị ông Bảy phá trinh, Hoa cảm thấy đau rát cả của mình, đến cả tuần sau, cái cảm giác đau đớn đó mới hết dần, nhưng lại cho cảm giác nhớ nhung thèm muốn. Nhiều đêm Hoa nhớ không ngủ được, nàng thèm có một bàn tay con trai nào đó rờ vào những chỗ mà ông Bảy đã rờ qua. Mãi đến hôm nay, Hoa mới được toại nguyện.

Hoa vừa thở hổn hển, vừa phản đối lấy lệ:

- Anh Hùng, đừng làm như vậy, người ta thấy kỳ chết.

Hùng vẫn lì lợm:

- Đâu có ai rãnh đâu mà cười mình.

Vừa nói, Hùng vừa kéo tuột chiếc xì líp của Hoa xuống tận bắp vế, rồi hấn xoa, hấn bóp, hấn móc lồn Hoa đau rát. Hoa vừa sượng vừa ngượng, nằng úp mặt vào vai Hùng, lắng nghe âm thủy của mình đang úa ra hai mép lồn đang giựt giựt.

Hùng là đứa con trai mới lớn, chưa hề biết đến đàn bà con gái là gì . Tất cả những hiểu biết của Hùng chỉ là qua sách báo, phim ảnh, hoặc bạn bè dạy lại . Hùng đã có ý định này từ lâu rồi nhưng chưa có dịp thực hiện . Chẳng thế mà ngay từ lúc đầu, Hùng đã nằng nặc không cho Hoa mặc đồ Tây, bắt nằng phải mặc đầm để hấn dễ dàng thực hiện ý định.

Hoa càng lúc càng thấy ngứa lồn . Nàng ước chi hai đứa đang ở một nơi kín đáo hơn, chắc là nàng sẽ tự động tuột quần bắt Hùng chơi . Nhưng dù sao thì Hoa cũng chỉ là một đứa con gái 16 tuổi, cũng còn chút ngượng ngùng, mắc cỡ . Hoa nghĩ không thể nào để Hùng chơi nó ngay chỗ này được, cái chỗ công cộng mà bất cứ ai cũng có thể xuất hiện bất thành linh được . Nghĩ vậy Hoa dứt khoát vùng ra, thoát khỏi tay Hùng rồi tuyên bố một câu trái ngược ý nghĩ trong đầu:

- Anh Hùng không được làm như vậy, em về em mét bác Bảy à.

Hùng tiếc nuối như con mèo bị mất miếng mỡ . Nó nổi cộc:

- Sượng thấy mẹ mà mét cái gì . Làm bộ hoài.

Hoa cong cớn trả đũa :

- Tự nhiên mà đê em ra...làm bậy ngay giữa chỗ đông người, sượng gì nổi mà sượng.

Hùng bạo dạn hơn, hấn nói thẳng thừng:

- Hồng sượng sao...khí ra ướm tay anh hết như vậy nè.

Vừa nói Hùng vừa xòe mấy ngón tay ướm nhẹ ra cho Hoa coi. Hoa liếc nhìn Hùng một cái nửa yêu nửa ghét, rồi nó vừa ngoe nguẩy bỏ đi vừa nói vói lại:

- Giữa chỗ đông người mà làm...kỳ cục.

Hùng đứng dậy, phải đi đi theo Hoa, miệng lái nhai:

- Vậy thôi...để bữa nào anh chở em đi chỗ khác nghe.

Hoa khoái chí, thấy Hùng đã hiểu được ý của mình, nhưng cũng làm bộ nói lấy :

- Hồng thèm.

Hai đứa lục tục kéo nhau ra lấy xe . Trên đường về, Hoa không thèm nói với Hùng một tiếng nào, nhưng Hùng thấy Hoa ôm nó chặt hơn lúc đi . Đã vậy cặp vú của Hoa lúc nào cũng áp sát lưng nó một cách rất tình tứ.

Đêm hôm đó, Hoa không thể nào ngủ được, càng không ngủ, con Hoa càng nhớ nhưng cái cảm giác lâng lâng khi bàn tay Hùng lồn vào váy của nó, rồi Hoa lại nhớ đến hàm râu chổi xể của ông Bảy cạ Hai bên mép lồn nó . Rồi Hoa nhớ đến cái cảm giác tê điếng khi đầu cặc ông Bảy đụng vào mồng đốc của nó.

Hoa cứ trần trọc, nó ôm chiếc gối ôm chặt cứng, để cho đầu óc tha hồ phiêu lưu để tìm kiếm những lạc thú mới mà nó đang thèm khát.

Hùng cũng chẳng khá gì hơn . Câu chuyện vừa rồi trong Sở thú làm nó vừa sung sướng, vừa tiếc nuối . Hùng cứ nghĩ quanh quẩn: "Nếu con Hoa không chịu nó thì làm sao để yên cho nó hun hít, bóp vú, bóp lồn cả tiếng đồng hồ".

Càng nghĩ, Hùng càng tìm ra manh mối, Hùng tự cho là mình thông minh vô cùng khi biết được rằng con Hoa xô nó ra là vì nó đã làm cho Hoa nứng lồn chịu hết nổi . Mà ở đó là chỗ đông người ta qua lại, làm cho nó nứng lồn mà chơi không được thì con Hoa tức giận là phải rồi.

Nếu con Hoa ghét nó thì trên đường về đâu có ôm nó chặt cứng, cạ hai vú vô lương nó như vậy . Đó là chưa nói tới chuyện con Hoa thuật lại với ông bà Bảy, ba má của nó nữa.

Càng nghĩ, Hùng càng sáng suốt hơn, nó quyết định ngồi dậy, rón rén xuống lầu, nhẹ bước đến trước phòng con Hoa, đưa tay gõ thật nhẹ. Hoa đang trần trọc, đầu óc đang mơ tưởng đến chuyện cặc dái lung tung thì nó nghe tiếng gõ cửa. Như có linh tính, con Hoa nghĩ thầm là "vô mánh" nên nó bước thật nhanh đến sát bên cửa, hỏi nhỏ ra:

- Ai đó?

Hùng thều thào qua khe cửa:

- Mở cửa cho anh đi...Hoa.

Hoa đã biết là ai rồi, nhưng còn làm bộ gắng hỏi lại, ra điều ta là người đảng hoàng đứng đắn:

- Anh nào ? Giờ này mà còn kêu réo gì nữa?

- Anh Hùng nè . Mở cửa anh nói cho nghe cái này hay lắm.

Con Hoa biết tổng là Hùng muốn gì . Nó vừa mở cửa vừa làm bộ cần nhân:

- Nói gì nói lẹ lên . Em...buồn ngủ muốn chết hà.

Cánh cửa vừa hé là Hùng đã lách vào . Con Hoa khép cửa lại thật nhẹ, nó nói vừa đủ cho Hùng nghe :

- Giờ này mà anh còn xuống đây chi vậy . Coi chừng...cả nhà còn thức đó.

- Ai nấy đều ngủ như chết ở trên . Anh coi kỹ lắm mà.

Vừa nói xong là Hùng đã ôm chặt lấy Hoa, đè nó xuống giường hun hít loạn xạ. Con Hoa không phản đối, mà nó đại gì phản đối trong khi nó đang mơ ước cái chuyện này mà. Hùng vừa hun vừa bóp vú con Hoa. Thấy Hoa không phản đối, Hùng thọc tay kéo tuột luôn cái quần Hoa xuống, rồi đưa tay chụp ngay lồn Hoa như sợ chậm trễ, cái lồn sẽ bay mất.

Quả tiếng đồn không sai, Hùng vẫn thường nghe mấy người lớn nói là mấy đứa con lai đậm lắm. Trong khối óc mù mờ của nó cũng chẳng muốn tưởng được là đậm như thế nào.

Nhưng khi bàn tay Hùng vừa úp vào lồng Hoa thì nó đã thấy khí lồng tuôn ra đầm đề từ lúc nào rồi. Hoa cũng chẳng còn e lệ, mắc cỡ gì nữa. Nó cũng đưa tay kéo tuột chiếc quần xà lỏn của Hùng xuống rồi nắm ngay con cặc đang cương cứng của Hùng mà vọc vọc.

Hùng cảm thấy nhột nhạt vô cùng. Nó chưa bao giờ có cái cảm giác kỳ lạ này, cảm giác lần đầu được một bàn tay xinh xắn của cô con gái 16 tuổi mân mê, vuốt ve con cặc của nó. Hùng co rúm người lại, nhưng con Hoa đã chồm theo, ngậm lấy đầu cặc Hùng mà nút say sưa như là cặc nó ngon lắm vậy.

Đúng là con nít chưa ráo máu đầu đã bày đặt đụ đéo. Con Hoa mới vừa thổi kèn chưa tới một phút thì Hùng đã rùng mình, và một vọt khí nóng ấm đã phọt thẳng vào cuống họng của Hoa. Trong lúc con cặc của Hùng cịn đang giựt giựt để bắn ra thêm từng giọt khí cuối cùng, thì con Hoa nút lấy nút để, ngon lành như con nít đang đói và ngậm lấy bình sữa mà nút.

Hùng nằm xuội lơ. Nó tức giận cho chính nó. Công trình bao lâu nay giàn xếp để có được giờ phút này mà chưa kịp làm ăn gì thì súng đã cướp cò, cặc mềm èo, trong khi đó con Hoa đang nững lồng lộng lộn. Thằng Hùng biết thân nó, nêu để tình trạng này thì chắc chắn là sẽ không có thêm lần thứ hai. Làm gì thì làm cũng phải cho con Hoa nó sướng, nó thỏa mãn thì mới cịn có dịp khác.

Thôi thì trong thời gian chờ đợi thằng nhỏ cứng cáp trở lại để tái chiến, tại sao nó không dùng môi, dùng lưỡi để đên bù cho con Hoa. Hùng ngồi dậy, bây giờ đến phiên nó. Hùng cũng bú cũng liếm, cũng dùng lưỡi ngoáy sâu vào lồng Hoa y như ba nó đã làm...

Chỉ 10 phút sau, con cặc của Hùng đã cứng trở lại như cũ. Nó lật đật cầm lấy, nhét vào giữa hai mép lồng của Hoa rồi cong lưng đẩy một cái lút cán.

Con Hoa ú lên một tiếng sung sướng ngập tràn. Nó vịn hai tay siết cứng lấy lưng thằng Hùng đồng thời mông đít của Hoa nẩy ngược lên để con cặc của Hùng đâm vào sâu hơn trong lồng nó.

Hùng mới nhấp được mấy cái là khí đã bắn ra một lần nữa, không cách chi kềm lại được. Cả hai đứa đều tiếc rẽ cuộc vui quá ngắn ngủi. Thấy mặt Hùng có vẻ sượng sùng, Hoa không nở cần nhân, nó chỉ nói:

- Anh Hùng...sượng lấ m hả?

Hùng chụp ngay câu nói của Hoa như một người sắp chết đuối mà vớ được cái phao:

- Ồ...Anh sướng quá nên...kêem không được.

Lỡ rồi, Hoa đành nói một câu cho Hùng đỡ ngượng:

- Thôi, như vậy cũng...được rồi.

Thằng Hùng lủi thủi mặc lại cái quần xà lỏn, mở cửa chuồn êm lên lầu ... Hoa nằm lại một mình . Nó chẳng buồn tới khóa cửa phòng, trần truồng như vậy, nằm mở mắt trao tráo . Hoa cảm thấy ảm ức trong lòng vô cùng.

Hoa cứ nghĩ là nó sẽ được một đêm ngập tràn lạc thú với đứa con trai trang lứa. Thằng con trai sung sức như Hùng sẽ cho nó đạt được những khoái cảm chất ngất trong ái ân . Nhưng thật bẽ bàng, nó chưa tới đâu hết, chỉ vừa cảm thấy sướng thì Hùng đã bắn khí ra rồi.

Hoa nhớ tới ông Bảy, nhớ tới hàm râu, chiếc lưới và nhớ nhất là con cặc bền bỉ chiến đấu của ông . Bất giác, con Hoa thở dài.

Thấm thoát rồi cũng tới ngày lên đường . Gia đình ông Bảy rộn rịp khác thường . Hết người này đến chia vui đến người khác tới từ già . Rồi một số bà con lại xúm nhau đến...hoai của

Nhà cửa lúc nào cũng nườm nượp khách khứa . Nay tiê.c, mai tùng . Con Hoa cũng đầu tắt mặt tối với những cái tiếng ồn ào, nhộn nhịp của một gia đình đến ngày ra đi nước ngoài . Nó mong đi cho roài để thoát được cái xứ sở mang đầy những kỷ niệm chua chát của cuộc đời nó . Đi để tìm một chút tương lai cho một đứa con gái không cha không mẹ. như nó .

Ngay cái đêm đầu tiên đặt chân đến Mỹ, gia đình ông bà Bảy đươ.c gia đình người bảo trợ mời đến nhà dùng cơm . Mọi người ai cũng háo hức, boan choan, muốn hiểu biết thêm về đời sống mới . Chỉ riêng Cường là vì đi máy bay không quen nên mê mải nằm vùi ở nhà, không chịu đi . Ông bà Bảy thương con, nhưng không đi thì cũng kỳ . Sau cùng, bà Bảy quyết định để ở nhà săn sóc cậu con trai út, còn mọi người lục tục kéo nhau ra xe của người bạn đến đón đi . Trong lòng con Hoa nó cũng chẳng muốn đi, khi thấy Cường nằm vùi, có vẻ mệt mỏi vô cùng . Trong nhà ông Bảy, Cường là người Hoa mến nhất . Vì tuy nhỏ hơn Hùng 2 tuổi, Cường lại có vẽ điềm đạm, chững chạc hơn Hùng .

Chiếc xe đưa gia đình ông Bảy vừa đi xong là Hoa đã nghe tiếng Cường gọi nó :

- Hoa ơi, chai dầu xanh của em còn hôn ?

Hoa lẹ làng :

- Còn nguyên đây nè . Em có xài lần nào đâu mà hết .

Cường nói chậm rãi :

- Em...cạo gió cho anh nhé . Sao anh cảm thấy ớn lạnh như trúng gió vậy .

Hoa vừa cầm chai dầu chạy vô, vừa nói với Cường :

- Chắc tại anh đi máy bay không quen...

- Chứ...cả nhà này có ai quen đâu . Sao hồng ai bịnh hết, có mình anh bịnh hà ?

Cường cởi áo thun vắt qua một bên, rồi nằm sấp lại cho con Hoa đỡ dầu trên lưng nó .

- Em cứ cạo thiệt mạnh đi, đừng sợ.

Con Hoa vừa dùng hai tay chà xát lên lưng Cường vừa cầm cái muỗng cạo lưng nó roàn roẹt như người ta cạo mũ cao su. Cường trúng gió thiệt . Con Hoa cạo tới đâu, từng sọc đỏ nổi lên trên lưng nó tới đó . Hoa nói :

- Anh bị trúng gió nặng lắm đó . Ráng chịu đau một chút đi, em cạo cho hết luôn

Vừa nói, con Hoa vư a trở người, ngồi đê lên trên mông đít của Cường mà cạo chỗ

xương khu của nó . Lại thâ.t, Hoa cạo gió thế nào mà mặt hai đứa càng lúc càng

đỏ. Thằng Cường cũng cảm thấy cái phao câu tròn lẩn, êm ái của Hoa đê trên cái bàn

tọa của nó . Con Hoa bận cái áo ngủ mỏng dính theo kiểu các tài tử điện ảnh, nên khi

nó ngoài như con ếch trên mình Cường, hai chân Hoa chằng hăng ra hai bên . Phần da

thịt mềm mại hai bên háng nó cứ cạ cạ vào người thằng con trai mới lớn. Chẳng biết

nghĩ thế nào, thằng Cường bảo con Hoa nhóm người để nó trở mình nằm ngửa lại :

- Em cạo trên ngực anh luôn giùm đi .

Hoa ngạc nhiên hỏi lại :

- Cạo trên ngực ? Đau lắm à nhen .

Cường nói một cách đĩnh đạc :

- Hồng sao đâu . Anh chịu được mà .

Khi thấy Cường trở mình nằm ngửa, con Hoa cũng hơi ngỡ ngàng . Nó định ngồi bên hông Cường, thì Cường đã ngăn lại :

- Em cứ ngồi vậy đi . Anh cảm thấy dễ chịu hơn .

Hoa đành ngoài lại tại chỗ . Hoa cảm thấy có cái gì cứng cứng êm êm chôi ngay vào

đáy quần xì líp của nó . Con Hoa quýnh quýnh lên . Hoa đã hiểu cái cứng cứng đó là

cái gì rồi nên gương mặt đỏ hồng . Hoa chưa kịp phản ứng gì thì thằng Cường đã chồm

lên, hai tay co lấy cổ Hoa kéo ghệt xuống, khiến Hoa phải nằm sấp trên mình Cường .

Hoa cảm thấy cái mu lồn của mình bị con cặc đang cương cứng của Cường chiếu

tướng ngay chóc . Nó vừa sướng vừa mắc cỡ cứng người, và vì cứng người nên...con

Hoa vẫn nằm im không nhúc nhích . Cường nằm dưới, nó kéo ngược cái áo ngủ rộng

thùng thùng của Hoa lên tới cổ rồi hôn sưa sưa lên cặp vú trắng ngần của Hoa, đồng

thời hai tay nó kéo tuột cái quần xì líp nhỏ xíu xuống tới đầu gối rồi co chân đạp cái

quần tuột hẳn ra khỏi chân của Hoa. Cường vừa ngậm vú Hoa mà bú, vừa đưa tay vuốt

ve dọc theo sống lưng Hoa làm con nhỏ rợn người lên, gai ốc nổi khắp nơi .

Bấy lâu nay, Hoa cứ tưởng Cường là thằng con nít, dù Cường lớn hơn Hoa hai tuổi .

Nhưng bây giờ đặng chuyện, Hoa mới biết là mình lầm . Cường không khờ khạo như

Hoa tưởng. Cường biết chậm rãi hôn dọc theo ót Hoa, rồi hôn hai bên mang tai, thổi

nhè nhẹ vào lỗ tai Hoa, rồi ngậm lấy vành tai làm Hoa cứ co rúm người lại, thờ hồn hể đứt quang từng đợt, máu nóng dồn hết xuống lồn nó thiếu điều muốn bóc khỏi .

Đã nói là Hoa có máu dâm, đừng chọc cho nó ngứa thì thôi, đã làm cho nó ngứa lồn rồi mà còn không chơi thì nó dám đề thằng Cường ra bóp cổ chết tươi như không . Bởi ...thằng Cường còn đang vuốt ve mơn trớn thì con Hoa đã kéo tuột cái quần xà lồn của thằng Cường xuống . Rồi Hoa nhồm người, từ bên trên hạ cái mép lồn nóng hổi vừa thỏ vừa ăn của nó, nuốt gọn con cặc thằng Cường nghe một cái "ót". Cả hai đứa đều ứ lên một tiếng nghe mà ... đứt ruột .

Cường nằm dưới, vừa suýt soa vừa hỏi Hoa :

- Em có sướng không ? Anh thì ... sướng quá cỡ.

Hoa nghĩ thầm trong đầu : "Đúng là đồ ngu, đụ mà không sướng chớ làm gì mới sướng bây giờ". Tuy nghĩ vậy, nhưng con Hoa vừa hít hà vừa trả lời như cắn phải trái ớt hiểm :

- Sướng...nhưng mà...sợ quá hà .

- Sợ cái gì em ?

- Em sợ có bầu lắm .

Cường còn con nít, thuộc loại điếc không sợ súng . Nếu như bình thường thì nó còn suy nghĩ, đằng này nó đang được hưởng cái thú ái ân lần đầu tiên trong đời, thành ra khỏi cần chần chừ, nó trả lời một câu ngon lành như đang say khí :

- Lo gì, đẻ ra anh nuôi .

Hoa cũng chẳng tin tưởng gì nơi thằng con trai mới 18 tuổi, vừa đặt chân đến Mỹ có mấy tiếng đoàn hoà mà nói chuyện đi làm nuôi nó . Tuy nhiên, đang lúc sướng mà nghĩ tới chuyện đó chi cho mắc công hồi hộp, mà đã hồi hộp rồi thì mất sướng .

Con Hoa không thèm hỏi nữa . Từ trên nó cứ nhấp nha nhấp nhồm người như phi ngựa. Mặt nó ngửa lên trời, hai mắt nhắm nghiền, mà miệng thì rú lên từng hồi dài như Tarzan về rừng.

Ông Bảy từ sau cái hôm trốn vợ xách xe gắn máy chạy từ Biên Hòa về Sài Gòn để hiệp dâm đưa con nuôi, trong lòng ông cũng cảm thấy một chút hối hận, nhưng ông lại tự ngụy biện là có lẽ bữa đó ông say, mà cái gì làm trong lúc say là...coi như hồng tính .

Trong lòng ông cứ nôm nớp lo sợ một ngày đẹp trời nào đó, con Hoa thú thân với bà Bảy về vụ đó thì chắc ông phải tự bóp dái mà chết . Phải chi ông còn trẻ, có mang tiếng là con quý râu xanh cũng đáng . Đằng này ông đã gần 60 mà lại mang tiếng là thằng già ngứa cặc máu thì làm sao ông chịu được. Nhưng rồi ngày lại qua ngày, con Hoa vẫn vui vẻ, vẫn kính trọng ông, cửa nhà vẫn êm ấm . Ông Bảy cũng mừng thầm trong bụng và mong có một dịp nào đó, cửa nhà vắng vẻ ông sẽ uống rượu ....
say thêm một bữa nữa .

Thế rồi...trời không phụ lòng người . Sau khi mọi thủ tục đã làm xong, cả nhà bắt đầu ghi tên đi học Anh văn, cơ hội lại đến với ông .

Hùng với Cường thì vào Trung học . Hai đứa nó vừa phải học chương trình phổ thông như bao nhiêu người khác, lại phải học thêm Anh văn để theo kịp với bạn bằng lớp . Vì vậy coi như từ sáng sớm, hai đứa đã vào trường đến chạng vạng tối mới về. Bà Bảy thì học buổi sáng . Ông Bảy với con Hoa thì học buổi chiều . Cũng may, người bảo lãnh có cho một chiếc xe cũ nên cứ sáng sớm, ông Bảy chở bà Bảy với anh em Hùng, Cường đến trường, xong ông về nhà lo bài vở .

Buổi trưa, ông rước bà Bảy về xong thì ông với con Hoa lại đi học . Hùng với Cường thì quá giang bạn bè đi về.

Ngày ngày đầu tiên nhập học . Ông Bảy vừa đưa mọi người đến trường xong, trở về. Vừa bước vô nhà là ông đã thấy con Hoa đang mở tủ lạnh, lom khom rót sữa uống.

Nhìn cái phao câu tròn lẳng của đứa con gái 17 bẻ gãy sừng trâu đang cong cong chìa thẳng vô mặt mình, ông Bảy cảm lòng không được . Ông rón rén bước tối sau lưng Hoa .

Con Hoa cũng vẫn không hay biết gì hết . Từ lúc sáng sớm nó đã dậy, ở trên phòng xem lại bài vở, bây giờ mới bước ra nhà bếp, nên trên người nó vẫn còn mặc chiếc áo ngủ mỏng dính như vải mùng.

Ông Bảy nhìn cái mini xì líp hiện rõ bên trong chiếc áo ngủ, con lợn lòng của ông nó lại nổi lên . Ông Bảy le lưỡi liếm cái mép, rồi bằng tất cả sự nhanh nhẹn của một ông già 60, ông nhào tới ôm choàng lấy Hoa từ đằng sau tới .

Một tay đang cầm bình sữa, một tay đang cầm ly, con Hoa bỗng giã.t mình vì tự nhiên có người ôm cứng lấy nó. Hai bàn tay lại chụp trúng ngay hai cái vú sừng trâu của nó nữa .

Thường thì người con gái nào gặp hoàn cảnh này cũng hoát hoảng lên, nhưng con Hoa thì không . Nó biết bà Bảy không bao giờ chơi cái kiểu kỳ cục như vậy . Vậy thì nếu không phải Hùng thì là Cường . Mà nếu không phải Cường thì là ông Bảy chứ không ai khác hết . Mà thôi, dù ai đi nữa thì cũng là người nhà cả . Nghĩ vậy, con Hoa cũng chẳng cần thắc mắc làm gì, nó cười lục khục trong cổ họng một cách thích thú .

Ông Bảy vừa bóp vú nó vừa nói thều thào:

- Bác Bảy nhớ con quá Hoa ơi !

À thì ra ông già nuôi . Con Hoa nghĩ nhanh trong đầu: "Thôi thì cũng được . CẶc nào cũng là cẶc . Mỗi người chơi sƯƠNG một cách khác nhau, sƯƠNG ít sƯƠNG nhiều gì cũng là sƯƠNG".

Ông BẢY thấy con Hoa chỉ cười mà không trả lời, ông buông thêm một câu để dò hỏi tình hình:

- Nhà hồng có ai hết. Hoa chiều bác một bữa nữa nhé?

Con Hoa cũng khoái lắm, nhưng làm bộ mỉa mai:

- Bác BẢY muốn chơi thì chơi bác gái đi .

Ông BẢY tẶc lưỡi :

- Thôi mà . Làm khó bác hoài !!!

- Hồng phải làm khó, nhưng mà ...bác gái có sẵn đó sao bác hồng đòi bẢ chiểu ?

Ông BẢY cẶt hứng, nhưng cũng ráng phân bua:

- BẢ...già cả, nhăn nheo hết rồi, vui sƯƠNG gì nữa mà chơi

Con Hoa nói thì nói vậy, nhưng trong bụng nó cũng đang thềm lẶm, đã nói là nó mang hai giòng máu, mà máu nào cũng dẶm hết, nên con Hoa khoái đỤ lẶm .

Trước khi xuôi tay cho ông BẢY dẦY vò, con Hoa còn lẶi nhẶi một câu cho có lỆ:

- ĐẶn ông...toàn như vậy không hẶ . LẶn này nữa thôi nhen .

Chỉ chờ đỢI có bao nhiêu đó, ông BẢY tranh thủ ra tay gẶp như sỢ con Hoa đỔI ý. Ông vỀn cao cái áo ngũ của Hoa lên tới cổ, rồi ngỒi thỤP xuống, dựa vào cánh cửa tủ lạnh, kéo quần xì lỚP của Hoa xuống mà bú một cách say sƯA.

Hoa vừa lấy làm lạ vừa thích thú . Từ xưa đến nay Hoa chưa nghe ai nói đến cái kiỂu này . Hai chân Hoa dang rộng, mép lỒn banh ra cho cái lưỡi ông BẢY tung hoành thỎA thích .

Chờ cho con cẶc già của ông đủ cứng, ông BẢY mới tuỘT quần, bẾ Hoa choÁNG hai tay vô tủ lạnh, và ông đỨNG từ đẶng sau đỨT tới.

Cứ mỗi lần ông nẶc, cả hạ bộ ông áp chặt vào sau đÍT con Hoa nghe chẶnh chẶch, chẶnh chẶch rất là vui tai .

Bà BẢY múc một chút nước trong cái nồi đồ chay của bà đƯA lên miệng để nẾm thì chỢT ngưng lại như nhớ ra đIỆu gì . Bà quay sang Hoa bẢO:

- Con hẶm lại cái nồi thịt kho đi, rồi đỢI nó nguỘI hẶY cẮT vào tủ lạnh để mỪNG Hai hẶY Ặn. Hoa thật thẶ hỏi lại:

- Sao lại mỪNG Hai mới Ặn hả bác BẢY ?

Bà BẢY mẮng yẾu nó:

- Con thiệt ... khỜ quá đi . Ngày mai là mỪNG Một Tết, phải Ặn chay . Ngày mỚt là mỪNG Hai, mẶY đƯA con muốn Ặn gì cứ viẾc Ặn .

Con Hoa sực nhớ ra, tối nay là giao thừa, vậy hôm nay cũng là kỷ niệm một năm kể từ ngày nó bị ông Bảy phá trình . Con Hoa nói lảm nhảm một mình:

- Tết nhất bên Mỹ này chán thấy mồ.

Bà Bảy quay lại nhìn con Hoa thắc mắc:

- Sao con nói như vậy ?

- Người Mỹ họ đâu có cho mình nghỉ Tết gì đâu . Mừng Một, mừng Hai gì cũng như ngày thường thôi .

- Thì sống ở đâu phải chịu vậy chớ con . Nhưng mà mình là người Việt, đâu quên được nguồn gốc . Tết nhất cũng phải cúng kiến ông bà chứ .

Con Hoa cười giả lã, nó đã giai với bà Bảy:

- Nhưng...con là người Mỹ mà . Cha Mỹ mẹ Việt...

Bà Bảy cũng cười vui vẻ, rồi bà quay lại nhắc nó:

- Con nếm thử nồi thịt coi vừa chưa. Coi chừng nước nó sặc xuống là mặn, hết ăn đó .

Con Hoa ngoan ngoãn lấy giá, múc một miếng nước kê lên miệng thổi phù phù rồi chúm môi nếm thử.

Bà Bảy ngừng tay, nhìn Hoa để xem phản ứng của nó thế nào về nồi thịt mặn hay nhạt . Chợt bà thấy con Hoa quăng cái giá vô nôi, bùm miệng chạy thẳng vô phòng tắm .

Bà Bảy ngạc nhiên, vội vàng chạy theo, định hỏi nó xem cái gì vậy, thì con Hoa đã đóng cửa . Đứng bên ngoài, bà Bảy nghe rõ tiếng ụp mưa trong đó .

Bà Bảy sinh nghi . Một người đàn bà đã sanh đẻ hai lứa như bà, đâu thể nào lảm lẩn được. Kiểu này là triệu chứng có thai chứ không trật vào đâu được . Chờ cho con Hoa trở ra, bà Bảy nhìn nó soi mói:

- Con...sao vậy Hoa ?

Hoa ấp úng:

- Dạ, đâu có sao .

Bà Bảy đâu có chịu cái kiểu trả lời đó, bà hỏi tới:

- Hổng sao mà con ụp mưa dữ vậy ?

- Tại con nghe cái mùi thịt kho nó...nó...

- Nó làm sao ?

- Con cũng không biết nữa, tự nhiên cái...con phát muốn ói .

Bà Bảy nghĩ thầm, thôi vậy là đúng 90% rồi, nghe mùi thịt cá là ụp mưa, giống y như bà hồi 20 năm về trước. Bà ngừng tay, đến sát bên con Hoa hỏi nhỏ nó:

- Con nói thiệt đi. Mấy tháng nay con có ăn nằm với thằng nào không ?

Con Hoa nghĩ thầm chẳng những nó ăn nằm mà còn ăn ngồi thậm chí còn ăn đứng nữa . Nghĩ là nghĩ vậy chớ con gái chưa chồng làm sao dám mở miệng khai với mẹ, dù là mẹ nuôi, cái chuyện bỏ người ta banh háng ra đụ được. Con Hoa im lặng. Thấy Hoa không trả lời mà chỉ cúi đầu, bà Bảy vừa giận vừa lo, bà hỏi tới:

- Con nói thiệt đi...tháng rồi có kinh không ?

Con Hoa lắc đầu.

- Hồng thấy bao lâu rồi ?

Bây giờ con Hoa mới trả lời lí nhí:

- Hai kỳ rồi .

Bà Bảy hốt hoảng:

- Thôi rồi rồi. Vậy là con có thai cả ba tháng nay rồi . Mà...thằng nào ?

Hoa vẫn im lặng . Bà Bảy dịu giọng xuống:

- Con cứ nói thật đi rồi bác tính cho. Đứa nào vậy ?

Hoa có biết nói ai bây giờ, chẳng lẽ nói Hùng hay Cường, hay là ông Bảy. Nó đành nói láo:

- Anh đó là bạn học của con . Cũng mới quen đây thôi .

- Nó có...tới đây lần nào không ?

Hoa lắc đầu.

Bà Bảy thở dài. Dù Hoa không phải là con ruột, nhưng bà đã nuôi Hoa từ 5 năm nay. Vả lại bà cũng thương nó là vì nhờ có nó, gia đình bà mới qua được tới xứ Mỹ này .

Không như nhiều gia đình khác, mua con lai xong, qua được tới Mỹ là coi như xong, hết xôi rồi việc . Nhiều gia đình còn tìm cách tổng cứ ân nhân của mình ra khỏi nhà . Bà Bảy thì không như vậy . Dù sao bà cũng là một người có đạo đức. Tự trong thâm tâm của bà Bảy lúc nào cũng xem Hoa như con ruột của mình .

Bà Bảy buồn bực, bỏ vô phòng, để mặc cho con Hoa đứng đó một mình với hai hàng nước mắt buồn tủi .

Ngày mùng Một Tết trôi qua trong không khí bình thường . Ba cha con ông Bảy vẫn không hay biết gì hết . Chỉ có bà Bảy thở dài và con Hoa thì trong lòng đầy sóng gió, chẳng biết ngày mai sẽ ra sao .

Mới sáng sớm mùng Hai, bà Bảy đã dẫn lòng hết nổi . Thường thì bà Bảy để mọi việc qua hết mùng Ba, coi như kiêng cử ba ngày đầu năm, tối mùng Bốn mới tính . Nhưng, biến cố này đối với một người cỡ kính như bà Bảy, bà thấy nó trọng đại vô cùng . Không ngờ mà bà lại có một đứa con gái chửa hoang như vậy .

Nghĩ quẩn quanh một hồi, bà nghĩ có lẽ Cường biết . Trong nhà này chỉ có hai anh em nó là hay đi chơi chung . Thế nào Cường cũng biết cái thằng khốn nạn đó là ai . Bà Bảy bước tới phòng Cường, đẩy cửa bước vô.

Cường đang nằm nghe nhạc, thấy mẹ vô bất thành lình, nó ngạc nhiên hỏi:

- Cái gì vậy mẹ ?

Bà Bảy nói giọng cộc lốc :

- Con ngồi dậy, mẹ hỏi cái này .

Chưa bao giờ Cường thấy mẹ nói chuyện với mình bằng cái giọng nghiêm trang quá như vậy . Nó ngồi nghiêm chỉnh, nhìn mẹ chờ đợi, trong bụng bắt đầu thấy run . Bà Bảy gần giọng để cướp tinh thần Cường :

- Mẹ hỏi con điều này . Cấm con không được nói dối nhé .

Cường ấp úng . Nó nghi là bà Bảy biết chuyện của nó với Hoa, nó nói nhỏ :

- Dạ ....mẹ cứ hỏi đi .

Bà Bảy nói thẳng tuột luôn :

- Con Hoa có thai rồi, con biết chưa ?

Cường có cảm tưởng như ai vừa nện một cái búa tạ vào đầu nó . Trong đầu Cường hết còn biết suy nghĩ gì nữa cả . Coi như bà Bảy đã biết hết cả rồi . Còn cái gì nữa mà dối . Cường mếu máo :

- Thưa mẹ ... con lỡ...

Bà Bảy tưởng Cường cố tình che giấu cho cái thằng nào đó . Bà nạt lớn :

- Lỡ cái gì ?

Cường sợ quá . Nó vừa òa lên khóc vừa nói :

- Con lỡ ... chơi em con !!!

Bây giờ thì cái búa tạ hồi nãy lại nện ngay vào mặt bà Bảy . Bà choáng váng . Thôi như vậy là hết nói rồi . Con ruột bà nó lỡ chơi con nuôi . Bà còn biết phải trút đỡ cho ai đây .

Bà Bảy chệnh choạng bước trở về phòng . Hai màng tan bà giựt giựt, cơn nhức đã đến với bà thật bất ngờ như cái sự thật mà bà vừa mới nghe . Bà Bảy ngã vùi xuống giường . Bà gọi lớn:

- Hùng à . Vô má biểu .

Nghe tiếng mẹ gọi có vẻ bất thường, Hùng lật đật chạy vào .

Thấy mẹ nằm rũ rượi trên giường, Hùng nghĩ là có chuyện gì rồi . Nó đến gần bên bà Bảy lễ phép hỏi :

- Thưa mẹ kêu con ?

Bà Bảy chỉ cái ghế cạnh giường, bảo nó :

- Con ngồi xuống đó đi .

Hùng hốt hoảng . Ổi đời có tật thì hay giật mình . Chẳng lẽ những đêm mà xuống chơi con Hoa, bà Bảy biết hết rồi sao ? Hùng ngồi cúi đầu im lặng chờ đợi .

Bà Bảy nghĩ thế nào Hùng cũng biết về chuyện thằng Cường em nó lẹo tẹo với con Hoa . Nhà chỉ có hai anh em trai, làm sao nó không biết . Bà chỉ tức là tại sao nó biết mà không nói để bà ngăn cản . Bây giờ bà biết được thì đã muộn quá rồi .

Càng nghĩ, bà càng giận . Bà gằn giọng hỏi Hùng:

- Cái chuyện con Hoa...bao nhiêu lần rồi ?

Hùng hết hồn hết vía, nhưng nó cũng còn khôn ngoan hơn Cường . Hùng làm bộ giả mù sa mưa:

- Con Hoa...sao má ?

À thì ra tới giờ phút này thằng anh vẫn còn muốn bao che cho thằng em . Hai đứa tụi nó hòa nhau qua mặt bà . Bà bỗng không dẫn được cơn giận dữ, bà rít lên nho nhỏ:

- Nó có chữa gần ba tháng rồi chớ sao .

Hùng xám xanh mặt mũi:

- Sao...má biết ?

Bà Bảy chồm tới như muốn tát vào mặt Hùng làm nó sợ hãi phải đưa tay lên đỡ . Bà gằn giọng:

- Nó...khai thiệt với tao hết rồi .

Hùng muốn xỉu ngay tại chỗ . Con Hoa đã khai hết rồi thì còn gì để nói nữa . Hùng quỳ xuống trước mặt bà Bảy, chấp hai tay lạy, miệng van xin:

- Xin má tha cho con . Con ...

Bà Bảy ngạc nhiên vô cùng . Hay là... Hùng cũng chẳng biết vụ thằng Cường chơi con Hoa . Nếu như vậy thì bà rầy oan cho Hùng quá . Bà nói ôn tồn hơn:

- Tha ... cái vụ gì ?

Hùng phọt ra luôn một hôi:

- Tha cái vụ...tối tối con mò xuống lầu, chơi em con...

Súng đại bác có nổ bên tai cũng không làm bà Bảy kinh hoàng hơn được . Vậy là không phải một mình thằng Cường, mà thằng Hùng cũng dính vô đó nữa sao ?

Bà Bảy quát lên:

- Đi ra đi . Đồ con...mất dạy .

Ông Bảy đang ngồi coi tivi dưới nhà, nghe tiếng bà Bảy quát, ông giựt mình bỏ chạy lên coi chuyện gì đã xảy ra . Ông thấy bà Bảy tóc tai rũ rượi, nằm vò đầu bứt tóc như một con mẹ điên . Ông Bảy hết hoảng vô cùng.

Bấy lâu nay, bà Bảy lúc nào cũng ôn tồn, dằm thắm, chưa bao giờ bà lớn tiếng với chồng con . Chẳng biết chuyện gì xảy ra mà bà Bảy có thái độ lạ lùng như vậy ? Ông Bảy ngồi rón rén xuống bên cạnh vợ, dọ dẫm:

- Chuyện gì vậy bà ?

Bà Bảy trút hết bực tức lên đầu ông chồng:

- Ông đừng có hỏi tui . Xuống hỏi con Hoa kìa .

Nghe nhắc tới Hoa, ông Bảy hết hồn . Tuy ông là người đã có sỏi sạn trong đầu, nhưng đối với cái chuyện ông với con Hoa đã làm thì ông không khớp bà Bảy sao được. Ông Bảy rụt rè hỏi lại:

- Con Hoa nó làm cái gì bà ?

Trong bụng ông nghĩ là con Hoa đã hỗn hào gì đó với bà Bảy nên bà có vẻ giận dữ như thế . Không ngờ bà Bảy nói luôn một hơi:

- Ông...xuống dưới mà lo cho nó . Nó có chữa ba tháng rồi .

Ông Bảy đứng không vững nữa . Người ông mềm như cọng bún . Chẳng lẽ, ông gần 60 rồi mà còn có thể làm Hoa có chữa được sao ? Tự nhiên ông Bảy buột miệng nói:

- Vô lý

Bao nhiêu tức giận đè nén từ nãy đến giờ bỗng bùng lên sau câu nói đó của ông Bảy . Bà Bảy la toáng lên:

- Con Hoa nó khai thật với tui rồi . Giờ ông tính sao ? Ở đó mà vô lý.

Ông Bảy trở về với thực tại. Vậy là con Hoa đã có chữa với ông thật rồi. Nó đã khai với bà hết rồi. Ông không còn biết nói gì nữa bây giờ. Ông hạ giọng xuống run run:

- Bà nói nhỏ nhỏ, coi chừng con cái nó nghe . Có tốt đẹp gì đâu mà la um sùm .

Nghe nhắc đến con cái, bà Bảy càng bốc lửa giận thêm . Bà đập đầu vô tường âm âm như để trút bớt cái gánh nặng trong lòng . Bà la bài hãi lên:

- Để tui chết cho mấy người vừa lòng.

Ông Bảy thấy là mọi việc đã đổ bể hết rồi. Ông nhào tới, ôm chặt bà Bảy lại. Rồi ông hạ giọng nói một câu làm bà Bảy đứng tim:

- Thôi mà, bà đừng giận, bữa đó ... tại tui say .

Hết

Goldfinger, Paris, www.conheo.com, www.vietsex.com